

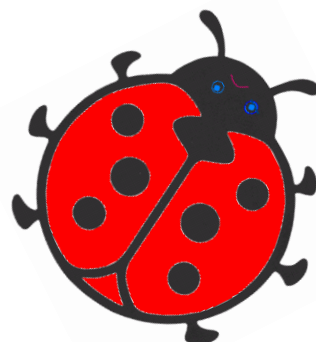
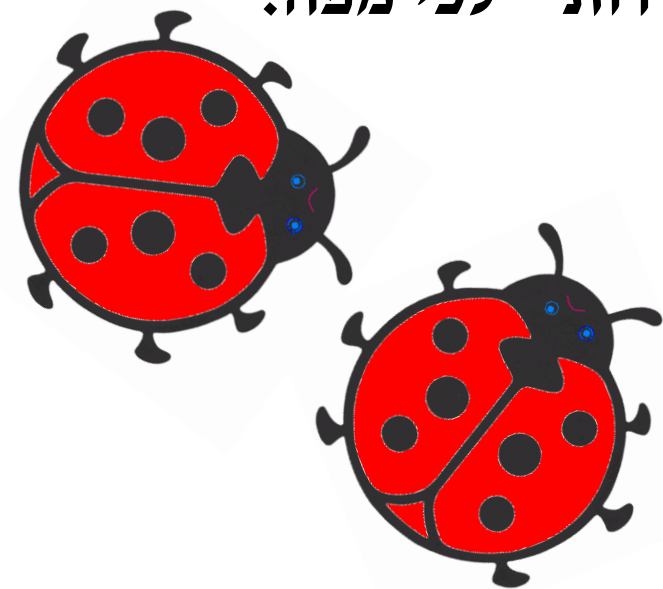
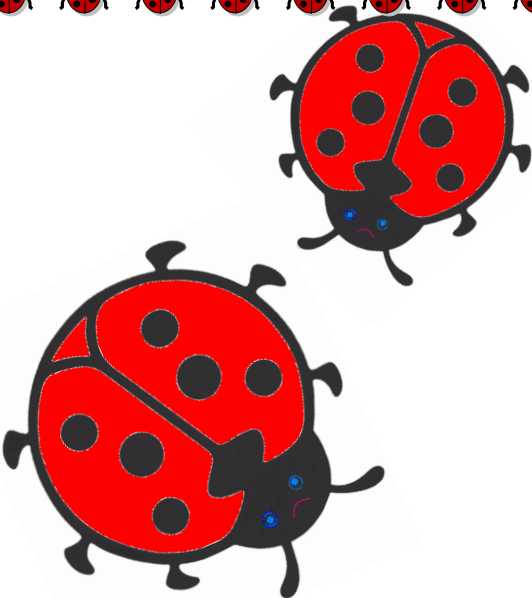

החיפושית

שנולדה בלי נקודות

בחורשה בין הגבעות מהומה במשפחת החיפושיות.
כנפיהן אדומות ועליהן שבע נקודות שחורות,
ולדורלי הקטנה לא היתה על גבה אפילו נקודה אחת.
גדלה קצת דורלי ויצאה לשוטט,
ראתה חיפושיות משחקות, רצתה להצטרף אליהן,
אבל הן אמרו לה: "איזו חיפושית את, אין לך נקודות – לכי מפה."
הייתה דורלי עצובה מאוד וברחה.

הלכה והלכה, הלכה עד שעייפה,

עצרה בצד הדרך ובכתה.

פתאום שמעה רחש.

הרימה את ראשה והינה עומד לידה קודי הגמד.

"מדוע את בוכה?" שאל.

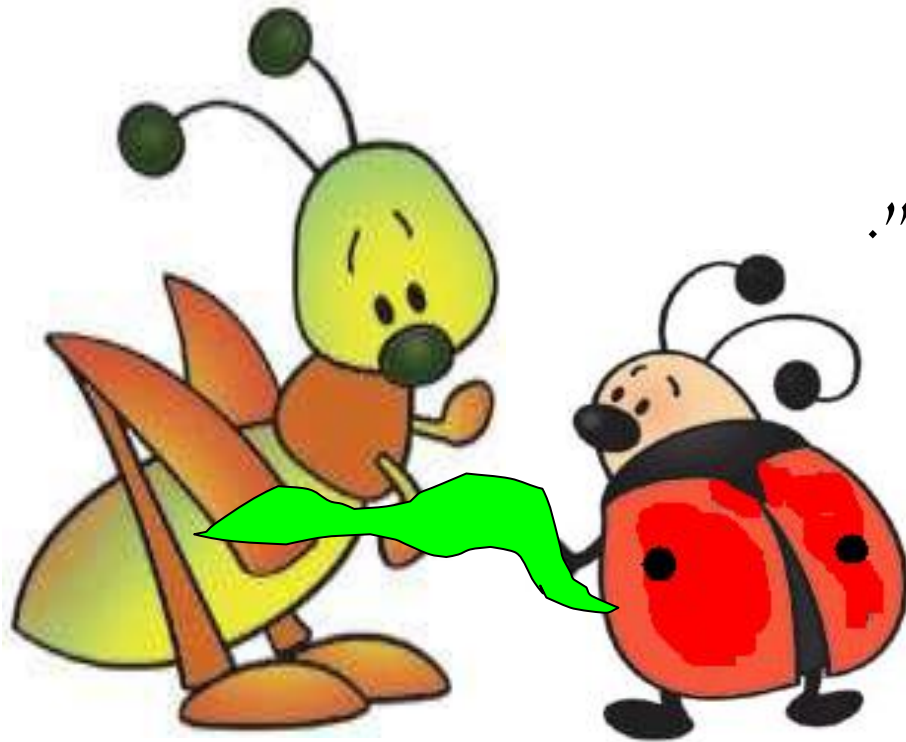
אמרה דורלי:

"לא רוצים לשחק איתי, ראה, על גבי אין אפילו נקודה אחת".

חשב קודי חשב ואמר: "אם תהיי טובה, תראי".

קמה דורלי והמשיכה בדרכה.
באה לקראתה נמלה גוררת גרעין שעורה.
הנמלה קטנה והגרעין גדול, גדול.
נגשה אל הנמלה וביחד גררו את הגרעין את הקן.
"תודה לך חיפושית" אמרה הנמלה.
פתאום הרגישה דורלי הרגשה מוזרה.
הביטה וראתה שעל גבה צצה נקודה.

שמחה דורלי ויצאה לדרך.

והינה היא שומעת מישהו צועק:

"אוי, כואב, אוי כואב, כואבת לי הרגל".

חגב מסכן, תן לי לראות,

צריך לחבוש את הרגל.

אביא קנוקנת ואחבוש לך את הרגל!"

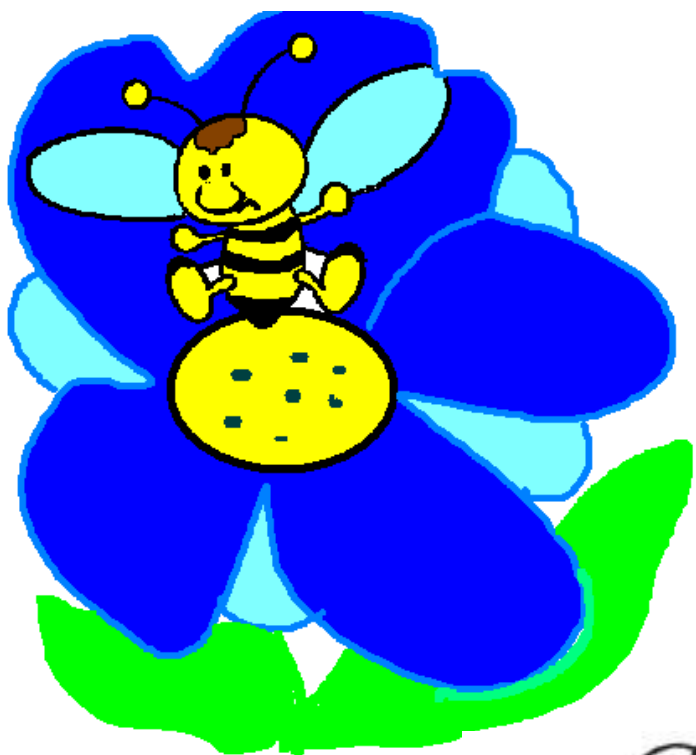
"מה זה קנוקנת?"

"קנוקנת זה גבעול עדין שעוזר לצמח לנ..."

הביאה דורלי קנוקנת, חבשה את הרגל של החגב ושוב יכול היה לקפץ

ולדלג. אמר החגב: "תודה, תודה" וקיפץ לדרכו.

הביטה דורלי כה וכה והינה נקודה שנייה צצה על גבה.

שמחה שימחה גדולה ושוב יצאה לדרך.
"הצילו! הצילו" נשמע זמזום של דבורה,
"רגלי נתפסה באבקנים, אני רוצה לצאת".

הרימה דורלי את ראשה וראתה
בדיוק מעליה מתנדנד פרח כחול יפה
ומתוכו נשמע הקול.

"מדוע את בפנים? מה את עושה שם?" שאלה דורלי

"בז... בז... אספתי צוף ואבקת פרחים
ופתאום נתפסה הרגל שלי באבקנים.

נלכדתי ואני לא יכולה לעוף".

"מסכנה, אני אעזור לך".

משכה דורלי את האבקן והדבורה השתחררה.

”יצאתי, יצאתי, תודה, תודה ולהתראות”. שמחה דורלי מאוד, הביטה על גבה וראתה שצמחה לה נקודה שלישית. הבינה דורלי שכל פעם שהיא עושה מעשה טוב, צומחת על גבה נקודה. חשבה לעצמה ”תהיינה לי הרבה נקודות כי אני אעשה מעשים טובים”.

”עזרו לי, עזרו לי, אין לי כוח, אני לא יכול לבד!”

הסתכלה דורלי מסביב

והינה על גבעול מתנדנד גולם של פרפר.

סדק קטן יש בגולם ומתוכו מציץ הראש שקורא לעזרה.

זחלה דורלי על הגבעול,

כמעט נפלה, אבל בכל זאת הצליחה להגיע עד לגולם.

”הינה אני עוזרת לך לצאת, תירגע!”

לאט לאט כרסמה את קליפת הגולם

ופרפר יפהפה יצא מתוכו. פרש כנפיים וחיכה לקרן שמש שתייבש אותו.

”תודה לך חיפושית חמודה, תודה על עזרתך”. שמחה דורלי ושוב הרגישה

הרגשה מוזרה על גבה. הסתכלה והינה נקודה רביעית.

אך התייבשו הכנפיים והפרפר התעופף

והיא שומעת אותו קורא :

” דורלי, דורלי, בואי!

השפירית לא יכולה לעוף,

היא נלכדה בקורי העכביש”.

” הרגעי שפירית, אני באה מיד לחלץ אותך”.

אמרה דורלי ומיד פרצה ברגליה פירצה בתוך הקורים.

קיפלה השפירית בזהירות את כנפיה

ויצאה לחופשי.

שמחו שלושתם,

השפירית, הפרפר ודורלי

ופתאום קרא הפרפר : ”דורלי , דורלי, תראי צמחה לך נקודה חמישית, הידד, הידד”.

פרש הפרפר כנפיו, השפירית גם היא עפה, ודורלי המשיכה בדרכה.

את מי היא פגשה?

פשוש קטן מנקר ואסף גבעולים.

מנתר פה, מנתר שם, אוסף גבעול במקורו ושב זורק ו

"מה אתה עושה פשוש?" שאלה דורלי.

"אני אוסף גבעולים רכים לבנות לי קן".

"אז למה זרקת את הגבעול שהיה במקורך?"

"כי הוא לא מספיק רך, ואני לא מוצא גבעולים רכים בסביבה".

"בוא איתי, מצאתי ערימת גבעולים רכים,

הם בודאי יתאימו".

הגיעו אל הערמה,

הפשוש חיטט במקורו בין הגבעולים ואמר:

"איזה יופי, כמה רכים ונעימים הם. תודה, תודה לך חיפושית טובה. תודה על העזרה".

השמחה היתה גדולה ולדורלי צמחה נקודה שישית.

עוד נקודה אחת היתה חסרה לדורלי
ואז היא תהיה כמו כל החיפושיות בנות מינה.
רק עוד נקודה...

והינה מתוך העשב באה שיירה.
בראש צועדת הנמלה,
אחריה מקפץ החגב,
מעליהם מתעופפים הדבורה,
הפרפר והשפירית

ובמשק כנפיים עליז מצטרף הפשוש.

כולם קוראים: "הידד, הידד דורלי הטובה. כולנו מודים לך על העזרה, כולנו
רוצים שתצמח לך עוד נקודה".
ונקודה שביעית צמחה על גבה....

